

Danskeren

NYHEDS- OG OPBYGGELSESBLAG FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA,
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

"Danskeren" udkommer Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
Inde Stater \$2.00 Udlandet \$2.50
Bladet betales i Forskud.
Bestilling Betaling, Adresseforandring
etc. med Undtagelse af Bidrag til
Bladets Indhold adresseres
DANISH LUTHERAN PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

Alle Bidrag til Bladets Indhold —
Korrespondancer, Afhandlinger og andre
Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second
class matter.

Acceptance for mailing at special
rate of postage provided for in Sec-
tion 1103, Act of Oct. 3, 1917, author-
ized on July 8, 1918.

Tilfælde af Bladet ikke modtages
regelmæssigt, bedes man klage til det
stedlige Postkontor. Skulde dette ikke
ajjelpe, bedes man henvende sig til "Dan-
skerens" Kontor.

Advertising rates made known upon
application.

Naar Læserne henvender sig til Folk-
som avorterer i Bladet, enten for at kø-
be dem eller for at faa Oplysning
om det avterede, bedes de altid om-
tale at de saa Avertissementet i dette
Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Ved Aarskiftet. Først et hjer-
teligt Ønske om et rigtig
godt og velsignet nyt
Aar! Jesu Navn knytter sig jo
ifølge vor Kirkeordning skønt
til Nytaarsdag, altsaa til det nye
Aars Begyndelse, og i Harmoni
dermed vil vi sige til Læserne:
Begynd det nye Aar i Jesu
Navn, og fortsæt saa som be-
gyndt, saa har I Garanti for et
velsignet Aar, hvordan det saa
end former sig for den enkelte.

Op saa tænker vi for øvrigt
tilbage paa det Aar, som
svandt. For os her i Amerika
kan det nok kaldes et godt og
velsignet Aar, selv om vi i Dyrt-
tiden og de omskiftende Forhold
har følt Tryk af Følger af Kri-
gen. Maa det ved Guds naadige
Styrelse gaa fremad med Re-
konstruktionen, saa For-
holdene maa falde mere i Lave
baade nationalt og internatio-
nalt i Aaret 1921! Gud ske Tak
og Pris for, at vi har en ord-
net Regering, og der ikke er
Tegn til, at de urolige Kræfter,
som undertiden truer med at
styrte den, skal faa Overhaand!

**Til de afgaaende Blades Hol-
dere.** Der er flere af baade Dan-
skerens og D. I. Kirkeblads Hol-
dere, hvis Subskriptionstid ikke
er udløbet. Direktionen for
D. L. P. H. har allerede for no-
gen Tid siden meddelt — men
lad os her minde om det — at
saadan vil faa Samfundets
nye Blad, "Luthersk Ugeblad",
tilsendt i Stedet saa lang Tid,
som deres Tilgodehavende be-
taler Prisen for dette Blad, u-
den at bestille det.

Op lad os saa paa Samfundets
Vegne videre sige, at da For-
andringen fra to Blade til eet
foretages, efter at Forslag der-
om har ligget til Overvejelse fra
et Aarsmøde til et andet, og sid-
ste Aarsmøde saa besluttede at
foretage saadan Forandring, saa
tør Samfundet nok haabe, at begge
de afgaaende Blades Holde-
re vil abonnere paa det nye
Blad.

Det vil derfor blive udsendt
med den Forstaaelse, saa næv-
nte Holdere behøver bare at tage
imod det for at blive Holdere.
Om nogen har en forskellig Men-
ing fra os om den Sag, saa vil
han nok lade Forretningen det
vide.

Det tager meget Arbejde at
udgive et saadant Blad, Arbej-
det er dyrt, ligesaa er Papiret
og alt øvrigt, som et Blads Ud-
givelse kræver, og derfor kos-
ter det mange Penge, og de
skal ud, saasandt Bladet skal
ud. Men et Samfundsblad er en
Nødvendighed, under vore For-
hol, for et Kirkesamfunds Be-
staaen og Virksomhed. Lad os
derfor alle staa sammen om at
støtte Bladet baade finansielt
og paa anden Maade.

Literary Digest's Indsamling
til de hungerlidende Born i Eu-
ropa havde ved Udgivelsen af
Nummeret for 25. December (Ju-
ledag) naaet Summen \$1,501,-
152.58. Foruden Bladets eget Bi-
drag af \$25,000(?) gør det alt
dette Indsamlingsarbejde frit.
Naar man ser alle de Spalter af
Kvitteringer, skønner man, at det
er et kolosalt Arbejde, Bladet
gør frit for at hjælpe de Stakler,
der mangler det nødvendige til
Livets Ophold.

Den lutherske Kirke i Amerika.
Ifølge The Lutheran Church
Year Book for 1921 er Antallet
af Kommunikanter (eller konfir-
merede Medlemmer) i alle de for-
skellige lutherske Samfund til-
sammen 2,467,516, en Forøgelse
af mere end 15,000 Medlemmer
det sidste Aar. Der er 13,926
Menigheder, som betjenes af
9,241 Pastorer i 12,722 Kirker,
hvis samlede Værdi anslaaes til
\$109,415,163. De aarlige Bidrag
i alle Øjemed beløber sig til
\$22,827,163.

Chicago Lutheran Bible School
har købt en Ejendom paa Cor-
tes og Richmond Sts., tidligere
kendt som St. Johns lutherske
Kirke. Det er en historisk Byg-
ning og har i mange Aar været
Kirkehjem for en af de ældste
og stærkeste norske Menigheder
i Chicago, men paa Grund af,
at St. Pauls' og St. John's Me-
nigheder sluttede sig sammen,
havde Kirken ikke været brugt
i over et Aar. Saa snart de nød-
vendige Midler er tilvejebragt,
vil Bygningen blive indrettet til
Brug for Bibelskolen.

ET AFSKEDSORD.

Dette bliver saa "Danskeren's"
sidste Besøg i de Tusinde Hjem,
hvor den nu i henvend en Men-
neskealder har aflagt ugentlige
(i 12 Aar halvugentlige) Besøg.
Dertil er saa intet videre at
sige, i alt Fald ikke for Redak-
tøren. Han havde intet at gøre
med dens Begyndelse og meget
lidt med Beslutningen om dens
Slutning.

Han føler sig hverken kaldet
eller oplagt til at skrive Bladets
Historie. Det blev kaldt til
Live, fordi flere af Kirkens
Mænd og specielle Arbejdere saa
Trang til et saadant Blads Tje-
neste. Dets Nedlæggelse sam-
men med "Dansk Luthersk Kir-
keblad's" besluttes, fordi et Flertal
af Den forenede d. lutherske
Kirkes sidste Aarsmøde mente,
at den Tjeneste, de to Blade
hidtil har gjort, bedre kunde
gøres af eet Blad.

Altsaa ikke saaledes at for-
staa, at de afgaaende Blades
Tjeneste eller Gerning var til
Ende, men saaledes, at samme
Gerning kunde med Fordel over-
tages af en anden.

Han føler sig hverken kaldet
eller oplagt til at skrive Bladets
Historie. Det blev kaldt til
Live, fordi flere af Kirkens
Mænd og specielle Arbejdere saa
Trang til et saadant Blads Tje-
neste. Dets Nedlæggelse sam-
men med "Dansk Luthersk Kir-
keblad's" besluttes, fordi et Flertal
af Den forenede d. lutherske
Kirkes sidste Aarsmøde mente,
at den Tjeneste, de to Blade
hidtil har gjort, bedre kunde
gøres af eet Blad.

Altsaa ikke saaledes at for-
staa, at de afgaaende Blades
Tjeneste eller Gerning var til
Ende, men saaledes, at samme
Gerning kunde med Fordel over-
tages af en anden.

Han føler sig hverken kaldet
eller oplagt til at skrive Bladets
Historie. Det blev kaldt til
Live, fordi flere af Kirkens
Mænd og specielle Arbejdere saa
Trang til et saadant Blads Tje-
neste. Dets Nedlæggelse sam-
men med "Dansk Luthersk Kir-
keblad's" besluttes, fordi et Flertal
af Den forenede d. lutherske
Kirkes sidste Aarsmøde mente,
at den Tjeneste, de to Blade
hidtil har gjort, bedre kunde
gøres af eet Blad.

Der er dog to Ting, jeg
ønsker at sige nogle Ord om her
i det sidste Nummer, og jeg
haaber, ingen skal føle sig op-
fordret til at sige mig imod,
saa det gør ikke noget, at det
siges i Afslutningsnummeret.

Det ene, jeg vil sige, er en
flerfoldig Tak.

Først hjertelig Tak til Den
forenede danske Kirke,
fordi den har betroet mig en
saadan Gerning i over 18 Aar.
I al den Tid har jeg haft An-
ledning, om ikke til at tale
eller prædike, saa dog til at
skrive for flere Tusinde Men-
nesker.

Det er en ualmindelig An-
ledning til at gøre Tjeneste og
være til Velsignelse, maaske den
rigeste Anledning, der har væ-

ret givet nogen Præst i Den
f. d. l. Kirke i Am. Det er
derfor, jeg først og fremmest
siger Tak — ikke alene til vor
Kirke, men særlig ogsaa til
Kirkens Herre.

Hvordan denne Anledning saa
har været benyttet, derom bør
jeg tie; thi selv naar vi har
gjort det, vi var pligtige at gøre,
er vi unyttige Tjenere. Om
Frukten af Tjenesten dømmes
Herren.

Dernæst en varm Tak til
alle, som gav Bidrag til
Bladets Indhold, baade til dem,
der skrev opbyggeligt, oplysende,
berolende eller skrev Korrespon-
dancer. Særlig nogle af sidst-
nævnte har været trofaste og
holdt ud i mange Aar og lige
til det sidste.

Saa en Tak til Holderne
i Almindelighed. Det er jo disse,
der er et Blads egentlige Støtte.
Det koster meget at udgive et
Blad, saa det nødvendigvis maa
have store Indtægter, og de skal
komme i Smaasummer fra de
tusinde Abonnenter. Derfor tak,
Venner, fordi I var med til at
opholde Bladet og muliggøre
dets Gerning.

Saa er der jo sikkert mange,
som vi ikke saa godt kan adre-
sere, der ogsaa tilkommer Tak,
— jeg mener alle, som har
taalt et godt Ord for Bla-
det og hjulpet til at udbrede
det. Hvilken Betydning et Blads
trofaste Venner har, er vanske-
lig at skønne. Den kan ikke
let overvurderes. Derfor hjerte-
Tak ogsaa til eder, Venner.

Skal vi saa sluttelig nævne de
avertende. De hører jo
ogsaa til et Blads Kundekreds
og Støtte — tak ogsaa for eders
Støtte.

I har alle hjulpet til, at Bla-
det kunde udgaa saa længe, og
at det nu paa hæderlig Maade
kan slutte sit Løb med et: Far-
vel og Tak!

Det andet, jeg ønsker sluttelig
at sige lidt om, det er mit
Forhold i Sprogsgangen.

Det er jo saa godt som umuligt
for en Redaktør, særlig af
et kristeligt Folkeblad, som Dan-
skerens har været, at undgaa at
tage Standpunkt i en saadan
Sag.

Op hvad enhver, der saa ta-
ger Del i Drøftelse af en van-
skelig Sag, ønsker, det er at
blive forstaaet ret. Men
baade Skrивeren og Læseren kan
undertiden tilkomme hver sin
Del af Skylden for en Misfor-
staaelse.

Hvis Skylden end har været,
saa tror jeg nok, at jeg har
været Genstand for en Del Mis-
forstaaelse, hvad mit Standpunkt
i Sprogspørgsmaalet angaar.

Mit Standpunkt har altid væ-
ret bestemt af eet vist Hen-
syn, nemlig Hensynet til, hvad
der er praktisk tjenligt.

Jeg kom til Amerika for at
blive her, og jeg kom her for
ved Guds Naade at arbejde for
Menneskers Frelse og Guds Ri-
ges Opbyggelse og Udbredelse
først og fremmest blandt Lands-
mænd i dette Land. Derfor stod
det mig ogsaa klart fra Begyn-
delsen af, at jeg maatte til-
lægge mig Landets Sprog.

Dog, da Forholdene i mange
Aar gjorde Krav paa næsten
udelukkende Brug af Dansk i
vort kirkelige Arbejde, brugte
jeg det med Glæde. Sproget
skulde tjene det højere Maal,
Guds Riges Arbejde blandt
Landsmænd.

Men det er aldrig faldet mig
ind, at det var kun i een eller
to Generationer, vi skulde gøre
et kirkeligt Arbejde. Saa snart
en Slægt fremstaar, for hvil-
ken Engelsk er Hjertesproget,
saa maa den tiltales i dette
Sprog, saa maa Guds Ord efter
vor lutherske Bekendelse for-
kyndes for den i dette Sprog.

Det vilde være et umaadeligt
Fejlgreb at holde paa Fædrenes
Sprog og lade den engelskta-
lende Ungdom gaa tabt for Kir-
ken og — forfæbt.

Men, som det saa ofte har
været sagt, her er ikke Tale om
et Enten-eller, men om et
Baade-og. Vi kan nok inter-

essere os for Landets Sprog uden
at vrage eller ringeagte Fædrenes
Sprog.

Lige saa vidt, som Kirken
bør møde Ungdommen i dens
Hjertesprog, bør vi som
dansk-luthersk Kirke
vedblive i ubestemmelige Tider
at opholde det danske
Sprog baade for at kunne
forkynde Guds Ord for de gam-
le paa deres Hjerter-
sprog, og for at kunne for-
kynde det for dem, der nylig
er indvandret, og for saadanne,
som herefter maatte indvandre
i det Sprog, som ligger deres
Hjerte nærmest.

Endelig — der er ogsaa for
Kirken "Pligter, som ligger
uden for Sognegrænsen". Ikke-
kristne og ukirkelige Mennesker
møder os jo alle Vegne her
Landet saa vel som i Hedning-
land. Vi har ikke Lov til at
være ligegyldige for deres Frel-
se, og Frelsens Evangelium kan
kun bringes dem i Landets
Sprog.

Haaber, jeg er bleven for-
staaet, enten jeg saa finder Bi-
fald eller det modsatte. I hvert
Fald stemmer min Overbevisning
med den Praksis, som vore Tros-
søskende af andre Nationaliteter
her i Landet, Nordmand og
Svenskere indbefattet, har fulgt
og følger. Paa den Maade og ikke
anderledes er det lykkedes at
grunde og udbrede vor kære lu-
therske Kirke her i Amerika.

A. M. Andersen.

Følgende Data i Danskerens
Tilværelse vil rimeligvis intere-
sere Læserne.

I Sommeren 1892 begyndte Pa-
stor J. N. Jersild Udgivelsen af
Danskeren i Neenah, Wis.

Torsdag den 20. April, 1899,
udkom Danskeren første Gang
i Blair, Nebr., og til Aarsmødet
samme Aar indberetter Forman-
den, at Board of Trustees havde
købt Danskeren med Tilbe-
hør for \$9,000.

Torsdag den 22. Juni, 1899,
forekommer Past. Harald Jen-
sens Navn første Gang som Bla-
dets Redaktør.

Søndag den 24. Februar, 1901,
gjordes der af Redaktøren og
Forretningsføreren Begyndelse til
at udgive Bladet to Gange om
Ugen — Søndag og Onsdag. Da-
toerne blev dog i næste Maaned
forandret til Onsdag og Lørdag.

Onsdag den 18. Juni, 1902, næv-
ner Past. Harald Jensen i Bla-
det, at han resignerer som dets
Redaktør og fratræder til før-
ste Okt. Hans Navn forekom-
mer sidst som Redaktør 4. Okt.
s. Aar.

Direktionen, som det den Gang
var betroet at ansætte Redak-
tør, havde imidlertid udstedt Kald
til Past. J. C. Pedersen som Re-
daktør, men han havde afslaaet
dette Kald. De øvrige Medlem-
mer af Direktionen anmodede da
Past. A. M. Andersen som Di-
rektionens Formand om at over-
tage Ledelsen af Bladet fra Be-
gyndelsen af Oktober, 1902. Det-
te paatog han sig med Redak-
tions-Sekretær i Blair. — Fre-
dag den 24. Oktober forandredes
Bladets Udgivelses Datoer til
Tirsdag og Fredag i hver Uge.

Ved Aarsmødet 1903 blev Pa-
stor Andersen saa af Samfundet
kaldet til Redaktør, og paaføl-
gende Efteraar flyttede han med
Familie til Blair og overtog Re-
daktionsarbejdet.

Med Udgangen af 1912 ophørte
Bladet ifølge Aarsmødets Beslut-
ning at udkomme 2 Gange om U-
gen, og til Gengæld forstørredes
Formatet fra sekspaltet til syv-
spaltet. Men paa Grund af Pris-
forhøjelsen paa Avispapir for-
andredes Størrelsen tilbage til
sekspaltet efter Aarsmødet 1917.

Prisen for Bladet var fra
den Tid, Den forenede Kirke
overtog det, \$1.50 her i Landet
og \$2.00 i Udlandet indtil Okt.,
1919.

Siden den Tid har Prisen væ-
ret \$2.00 i U. S. A. og \$2.50 til
Holdere i Udlandet.

En Søndag i Texas.

Det havde længe været i

min Tanke, at jeg ved Lejlighed
vilde en Tur til Texas, da jeg
havde fri Rejse til Dallas. En-
delig kom Lejligheden, og jeg
rejste til Mission, hvor Pastor
N. P. Simonsen bor. Det var
en lang, men interessant Rejse,
og hvor var jeg glad ved at
besøge min gamle Ven og Na-
bopræst. To Ting er nødvendige,
hvis man skal rejse en Del i
Texas: god Tid og stor Taal-
modighed; men jeg havde kun
lidt af begge Dele, saa det
kneb svært for mig.

Mission ligger ca. 70 Mil fra
Gulfen og 5 Mil fra Mexico. Der
bor mange Mexicanere i Mis-
sion og Omegn. Men hvilke
Huse de bor i! Jeg har aldrig
set saa usle Hytter. Tror knap,
der er saa daarligt et Hønsene
i Iowa, som deres Hytter. Der
er udmærket Jord omkring Mis-
sion. Blot de kan faa Vand,
naar de trænger det, da er det
vældigt, hvad Jorden kan frem-
bringe, det saa jeg flere Steder;
men deres Overrislings-
System er meget mangelfuldt.
Det gaar ofte saadan, naar de
mest trænger Vandet, da kan der
gaa Uger, førend de kan faa
det, og saa tørres alt bort, selv
om det ser nok saa lovende
ud. Alt er jo nyt dernede —
og i Udvikling, det kan man
snart se, saa de haaber med
Tiden, at de ogsaa skal faa et
bedre Vandingsystem.

Om Sommeren avler de Mais
og Bomuld, om Vinteren Hvid-
kaal og Løg. Sidst i Januar er
Hvidkaalene færdige til at sende
paa Marked. Nogle har ogsaa
Frugthaver med Appelsin, Le-
mon og Grape Frugt Traer.

Men hvor er det varmt der-
nede ved Mission. Midt om Dagen
i December er det ligesaa
varmt, som det er i Chicago
i Juli Maaned. Tænk, hvor det
maa være frygteligt om Som-
meren!

Søndag den 19. December
holdt jeg Gudstjeneste i Pastor
Simonsens Hjem. Der var om-
kring 20 Mennesker tilstede.
Først talte jeg til Børnene. Der-
efter var der Gudstjeneste med
Altergang. Det var sikkert en
Højtidstund for de faa, som var
samlet, og for mig var det
Glanspunktet paa min Rejse.
Efter Mødet talte jeg en Del
med dem om at samles om Søn-
dagen til Søndagsskole og Op-
byggelse — der havde et Par
Gange været gjort Tilløb i saa
Henseende; men det var ikke
blevet til noget — selv om de
ikke var mange, saa skulde de
alligevel gøre det; det vilde
bringe dem Velsignelse. Og
fremfor alt bad jeg dem om at
gøre noget for Børnene, at de
maatte blive oplærte i Guds Ord
og bevare hos Jesus, i hvis
Samfund de kom i den hellige
Daab, saa de en Gang kunde
faa dem med til Himlen. De
bestemte ogsaa, at de for Frem-
tiden vilde samles om Søn-
dagen. Tak Venner, for denne
gode Beslutning og for den
Glæde, I gav mig. Gud velsig-
ne eder, naar I kommer tilsam-
men! Der kan begyndes med
12 Børn i Søndagsskolen. Der er
en 16 danske Familier og nogle
Ungkarle tillige med enkelte
norske og svenske omkring Mis-
sion, og de fleste af dem bør
ikke længere borte, end at de
godt kan samles om Søndagen.

Mandag var jeg ude omkring
for at se lidt. Først var vi inde
i en dejlig stor Frugthave, hvor
Træerne bughede med Appelsin-
gen, Lemons og Grape Frugt.
Derefter var vi nede ved Rio
Grande Floden, hvor jeg saa
ind i Mexico, og endelig kørte
vi en Del omkring for at se
Landet. Det var uhyre interes-
sant. En hjertelig Tak til Kud-
sken for den dejlige Køretur.

Om jeg vil raade nogen til at
rejse til Mission! Ja, der er to
Klasser af Folk, som jeg vil
 anbefale at rejse derned. Den
ene Klasse er dem, som gerne
vil hen, hvor det er meget
varmt og saa plaget af Fluerne
om Vinteren — i Mission er
det for varmt for Fluerne om
Sommeren. Den anden Klasse

er de rige, som trykkes af de-
re Penge; thi der er Lejligh-
hed til at komme af med dem.
For det første koster Landet
meget, 300—500 Dollars pr. Aere.
Dernæst maa de have en Kapi-
tal at falde tilbage paa, hvis der
kommer Misvækst, og den kan
bedre Overrislings-System, end
de har, og vil de plante Frugt-
træer, da koster det meget, og
saa vil det vare 5—6 Aar, før-
end de kan faa nogen Indtægt
af Frugthaven; men saa kan den
ogsaa bringe dem stor Indtægt.

Der var en, som sagde til
mig, Texas er den fattige
Mands Land; thi der behøver de
kun lidt Ildebrændsel og faa
Klæder, og det er sandt.

Der er mange i Mission, som
gerne vil sælge, blot de kunde;
men det er ikke saa helt let.
Andre har sat en Del Penge i
Land, og dem er de ikke for at
miste; men det ender jo nok
med, at en Del rejser bort fra
hele Herligheden dernede.

Ja, nu har jeg skrevet meget
om dette varme, tørre og stø-
vede Land. Uha, det er frygte-
ligt i Syden. Hvor Norden dog
er dejlig!

Saa en hjertelig Hilsen og
Tak til dem, som jeg var sam-
men med og ikke mindst til
Præstefamilien for alt det gode,
vi fik Lov at dele med hver-
andre særlig om Søndagen. Tag
noje vare paa eders Sjæle, at
I elsker Herren eders Gud.

I broderlig Ærbødighed
A. C. Weismann.

En Oplysning.

Efter Kredsmødets Beslutning
i Sept., 1920 i Evan, Minn.,
har Kredsstyrelsen anmodet Mr.
Tromborg, Luck, Wis., om at
rejse som Kolportør i Minne-
sota Kreds. Mr. Tromborg har
taget imod Posten og begynder
sin Gerning med det samme.
Kredsenes Præster og Menighe-
der kan da vente Mr. Tromborgs
Besøg i nær Fremtid, og vi ha-
ber, han vil faa en god Modta-
gelse, hvor han kommer. Han
vil have et godt Udvalg af go-
de Bøger samt tage Bestilling
paa alle vore Blade.

Ligeledes er vor Kolportør i
Stand til og vil med Glæde af-
lægge et Vidnesbyrd baade of-
fentligt og privat, om den Frel-
ser, der er bleven ham selv dy-
rebar, saa gør Brug af ham,
hvor der er Anledning. Gud la-
der ogsaa denne Gren af sin
store Gerning lykkes i Naade
for Jesu Skyld!

Paa Kredsstyrelsens Vegne.
P. M. Petersen.

RAPPORT

for Skolekassen op til 22. Dec.
191 Menigheder paa Lignings-
listen.
14 Menigheder, fulde Bidrag
indbetalt.
18 Menigheder, delvis Bidrag
indbetalt.
159 Menigheder endnu ikke hørt
fra.
H. A. Svendsen.

Den forenede Kirkes ældste Datter.

Kære Samfundsvener! Hjer-
telig Tak for Svarene paa min
Henvendelse om Hjælp til
"Samfundsbørnene". Flere af
Børnene smiler af Glæde over
de rige Gaver, der strømmer ind
til dem f. Eks. Indianermis-
sionen, Japanmissionen, Børne-
hjemmene o. s. v. Men eet af
Børnene ser med Vemod efter
en god Julegave eller Nytaars-
gave.

Det er den forenede danske
Kirkes ældste Datter: Indremis-
sionen. Indremissions-Kassen er
næsten tom. Denne Mission træ-
nger til ca. \$300 hver Maaned.
Lad os, Venner give denne
mest virksomme Datter en god
Nytaarsgave.

En hjertelig Nytaarshilsen
med Ordene: "Tjener Herren
med Glæde."

I broderlig Ærbødighed.
G. B. Christiansen.